

Παιδαριώδη ἀλλά επικίνδυνα

Γράφει ὁ Τηλέμαχος Μαῤῃτος

Πασιγνωστο τό ανέκδοτο ὅπου ὁ Χρυστοσόφ Ξεναγούσε τόν Νίξον στό, θαυμάσιο, Μετρό τῆς Μόσχας, καί ὅταν ὁ Νίξον παρατήρησε ὅτι ἀργοῦσε τό τραῖνο, εἶπε: «...καί ἐσεῖς καταπιέζεται τούς μαύρους». Βεβαίως δέν τό εἶπε, γιατί ὁ Χρυστοσόφ δέν ἦταν βλάξ. Ὡστόσο εἰς τό παρόν κυβερνῶν κόμμα ἤ (δηθεν) ρῆσις τοῦ Χρυστοσόφ προσελήφθη ὡς «λόγια χρυσά», ἀξίωμα καί ὁδηγός διαλεκτικῆς γιά κάθε χρήση καί κάθε περίσταση.

Μέ αὐτόματα καί, προβλέψιμα πλέον, ἀντανακλαστικά, κάθε ἓνα στρατευμένο μέλος τοῦ Ἐθνικο-Σοσιαλιστικοῦ-Λαϊκοῦ κόμματος πού βρίσκεται στήν ἐξουσία θά ἀπαντήσει, πάντοτε, μέ τό ἴδιο ἄσχετο καί ἀνόητο «ἐπιχείρημα» ὅτι: «Ἐσεῖς καταστρέψατε τήν χώρα» –ἀκόμη καί ἂν τό ἐρώτημα εἶναι «Γιατί δέν φέρνετε Συμφωνίες στήν Βουλή». Ἡ «Ἐπί πέντε (ἤ σαράντα... ὀτιδήποτε) χρόνια κυβερνοῦσατε καί δέν κάνατε κάτι, καί τώρα περιμένετε σέ σαράντα (ἤ ὀτιδήποτε) ἡμέρες αὐτή ἡ Κυβέρνηση...» κτλ. Ἀπό τοῦ πρωθυπουργοῦ, μέχρι τοῦ τελευταίου ἀφισοκολλητῆ, ἡ τακτική αὐτή εἶναι ἐμπεδωμένη.

Ἡ παιδαριώδης αὐτή τακτική, κατάλληλη γιά «κόντρες» νηπιαγωγείου, βρίσκει ἀπήχηση σέ ἓνα μεγάλο τμήμα τοῦ πληθυσμοῦ πού παρακολουθεῖ ἀγῶνες ποδοσφαίρου. Ἀκόμη καί ἀπό ραδιοφώνου ἢ ἀπό περιγραφές «ἀθλητικῶν» ἡμερησίων. Χωρίς νά βλέπει τούς ἀγῶνες –ἀλλά, παρά ταῦτα, μορφώνει φανατικές ἀντιλήψεις γιά κάτι πού δέν εἶδε, οὔτε γνωρίζει. Εἶναι πάντοτε ἔτοιμοι νά διαδηλώσουν «γιά τήν ομάδα», νά βιαιοπραγήσουν καί νά διακινδυνεύσουν, ἀκόμη καί τήν ζωή τους. Αὐτή ἡ διαπαιδαγώγηση ἔχει δημιουργήσει τούς «κανόνες» διαλεκτικῆς συζητήσεως, ἀκόμη καί μεταξύ καθηγητῶν. Ἡ ἴδιος μεταξύ καθηγητῶν καί ἀριστερόστροφων «διανοουμένων».

Τήν μετάλλαξη τῶν ψηφοφόρων σέ ὁπαδούς, ἐκμεταλλεύεται καί χρησιμοποιεῖ –κατά σύστημα– τό ΣΥΡΙΖΑ. Μέ τήν δημιουργία «ἐχθροῦ», ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ ἀθωωτικά, συσπειρώνει τήν ομάδα καί ἱκανοποιεῖ ὅλες τίς ψυχικές ἀνάγκες. Ὅπως, π.χ. ἀπομακρύνει τήν ὑποψία τῆς κατωτερότητος καί ἀνεπαρκείας μας. Ὅχι μόνον ἔχουμε ἐχθρούς, ἀλλά (κατά περίστασιν) οἱ ἐχθροί αὐτοί συνωμοτοῦν ἐναντίον μας, ὅπως δήλωσε σοβαροφανῆς Εὐρωβουλευτής, κατονομάζοντας συγκεκριμένες χώρες. Τό ὅτι μόλις πρό ἡμερῶν αὐτές, οἱ ἴδιες χώρες, παρουσιάζονταν ὡς σύμμαχοί μας, στό, φαντασιακό, «μέτωπο τοῦ Νότου», οὐδόλως ἐπτόησε τόν ἐν λόγῳ.

Παραφυάδες αὐτῆς τῆς παιδικῆς ἀφελείας εἶναι ἡ προσθήκη ἐπιθετικῶν προσδιορισμῶν ὅπως, π.χ. «τό καταστροφικό», «τό μνημονιακό» καί ἡ ἀναφορά στήν Κυβέρνηση ὡς: «Ἡ Ἑλληνική Κυβέρνηση», «Ἡ ἐθνική Κυβέρνηση», κάτι πού θυμίζει τήν εὐφάνταστη ὀνομασία τῆς Αστυνομίας (ἀπό τό ΠΑΣΟΚ) ὡς «Ἑλληνική» –γιά νά μήν συγχέεται μέ τήν ... Σλοβακική ἄς ποῦμε. Αὐτή ἦταν μία κακόγουστη «σκανταλιά» μικροῦ παιδιοῦ, μέ τήν προσθήκη τοῦ ἀκρωνύμιου «Ε.Λ.Α.Σ.», σέ ἓνα σῶμα πού ὀ.Ε.Λ.Α.Σ. («Δημοκρατικός Στρατός») ἐσφαγίασε κατά προτεραιότητα.

Προηγουμένως ἀναφέρθηκε τό ΣΥΡΙΖΑ ὡς Ἐθνικό-Σοσιαλιστικό-Λαϊκό κόμμα. Ὁ χαρακτηρισμός δέν εἶναι τυχαῖος. Θυμηθεῖτε –ἐπαναλαμβάνω– ὅτι τά ἀρχικά «Ναζί» εἶναι σύντμησης τοῦ τίτλου τοῦ κόμματος τοῦ Χίτλερ ὡς «Ἐθνικό Σοσιαλιστικό Ἐργατικό Κόμμα Γερμανίας». Ὅλα τά παρόμοια κόμματα εἶχαν κυρίαρχο στοιχεῖο τόν λαϊκισμό, τήν πατριδοκαπηλία καί τήν δημιουργία φανταστικῶν «ἐχθρῶν». Κατ' ἐξοχήν ὁ Χίτλερ, ἀλλά οἱ πρῶτοι διδάξαντες ἦταν οἱ ἐπαναστάτες τῆς Γαλλίας. Ἡ ἐπανάστασις αὐτή εἶχε πραγματικούς ἐχθρούς, οἱ ὁποῖοι ὁμως δέν ἦταν ἐχθροί τῆς Γαλλίας, ἀλλά τῆς ἐπαναστάσεως. Ταξικῆς, πού ἦταν ἡ πρώτη ἀπό διάφορες μεταστάσεις πού δέν ἐπαψαν νά ἐπανεμφανίζονται. (Εἴμαστε σέ «ταξικό» πόλεμο δήλωσε ὑπουργός ἀπό τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Καί ἡ Βόρειος Κορέα ἐπίσης, θά προσέθετα, τώρα πού ἡ Κούβα καί ἡ Βενεζουέλα μᾶς τελειώνουν).

Τό πῶ ἐπικίνδυνο στοιχεῖο αὐτοῦ τοῦ «ρεύματος» πού ἔχει καλλιεργηθεῖ εἶναι ὁ ἀντιδυτικισμός καί ὁ ἀντιευρωπαϊσμός πού ἐπεκτείνεται πολύ πέραν τῶν ὁρίων τοῦ ΣΥΡΙΖΑ. Τό ἱστορικό, προσωπικό, ἐπίτευγμα τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλή (πού ἀμνηστεύει διάφορα λάθη) εἶναι ἡ ἐνταξίς μας στήν Εὐρώπη. Αὐτό κινδυνεύει σήμερα καί ἔχει ἤδη ἀποτύχει ἀπό πλευρᾶς νοοτροπίας καί συμπεριφορᾶς μεγάλου μέρους τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἀσυνειδήτως, ἢ ἀκόμη καί ὑποσυνειδήτητα καί ἀνομολόγητα, πολλοί ταυτίζονται σέ αὐτό τό σημείο μέ τούς Τζιχαντιστές. Ἀρχῆς γενομένης ἀπό τόν χαρακτηρισμό τῶν «Σταυροφόρων» ὡς ληστῶν (γιά τήν ἀπελευθέρωση περιοχῶν τῆς Μ. Ανατολῆς ἀπολύτως ἑλληνικές καί Χριστιανικές, μέχρι νά ὑποδουλωθοῦν ἀπό τό Ἰσλάμ), ἔως καί σήμερα, ὅταν μᾶς ζητεῖται νά μάθουμε καί νά ... «κατανοήσουμε» τό Τζιχάντ.

Ἀνεκδιήγητος ὑπουργός ἀπειλησε ὅτι θά πλημμυρίσουμε τό Βερολίνο μέ Τζιχαντιστές. Στήν Ἑλλάδα ἔχουμε πλημμυρίσει ἤδη. Συριζιχάντ!!!